

การตีสอนและการลงโทษ

เพราะบัญญัติเป็นประทีป และคำสอนเป็นแสงสว่าง และคำตักเตือน
เพื่อการสั่งสอนเป็นทางแห่งชีวิต -สุภาซิต 6:23

คนที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่คนที่รักเขาย่อมหมั่นตี
สอนเขา -สุภาซิต 13:24

จงตีสอนบุตรชายของเจ้าเมื่อยังมีความหวัง อย่างจงใจให้เขาพินาศไป
สุภาซิต 19:18

การเขียนที่ให้เป็นบาดแผลก็ขจัดความชั่วเสีย การโบยตีชำระล้างส่วน
ลึกภายใน -สุภาซิต 20:30

อย่าละเลยการตีสอนเด็ก เพราะถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เขาจะไม่ตาย
ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เจ้าจะช่วยชีวิตเขาให้พ้นจากแดนคนตาย ลูก
เอ๋ย ถ้าใจของเจ้ามีปัญญา ใจของข้าเองก็จะยินดีด้วย
สุภาซิต 23:13-15

จงตีสอนบุตรของเจ้า และเขาจะให้เจ้าสบายใจ เขาจะให้ความปิติยินดี
แก่เจ้า -สุภาซิต 29:17

ส่วนท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา อย่ายั่วบุตรของท่านให้เกิดโทสะ แต่จง
เลี้ยงดูพวกเขาด้วยการสั่งสอนและการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้
เป็นเจ้า -เอเฟซัส 6:4

บิดาทั้งหลายก็อย่ายั่วบุตรของตนให้ขัดเคืองใจ เพราะว่าพวกเขาจะไม่ท้อ

ใจ - โคโลสี 3:21

แต่ท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วและเชื่ออย่างมั่นคง และท่านก็รู้ว่าท่านเรียนมาจากใคร และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ท่านก็ได้เรียนรู้พระคำมีฤทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถแก้ปัญหาแก่ท่านในเรื่องความรอด โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ - 2 ทิโมธี 3:14-15

การที่สอนทุกอย่างดูไม่น่ายินดีเลยในเวลานั้น แต่น่าเศร้าใจ แต่ภายหลังก็ก่อให้เกิดผลคือสันติสุขและความชอบธรรม แก่บรรดาคนที่ถูกฝึกฝนโดยการที่สอนนั้น - ฮีบรู 12:11

การที่สอนของพระเจ้าเป็นตัวอย่าง

พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้า ดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน พระองค์ทรงทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ พระองค์ทรงคืนความสดชื่นแก่ชีวิตข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ข้าพระองค์ จะเดินฝ่าหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์ ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์สถิตกับข้าพระองค์ คทาและธำมรงค์ของพระองค์ปลอมโยนข้าพระองค์ - สดุดี 23:1-4

ข้าแต่พระยาห์เวห์ ผู้ที่พระองค์ทรงที่สอนก็เป็นสุข คือผู้ที่พระองค์ทรงสอนจากธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์ - สดุดี 94:12

ความยำเกรงพระยาห์เวห์เป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ คนโง่ย่อมดูหมิ่น

เฝ้าพระเจ้าฉันนั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์ ฮีบรู 11:6

คนที่สู้ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ - ยากอบ 1:12

“นี่แน่ะ เราจะมาในเร็วๆ นี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน - วิวรรณ์ 22:12

เพื่อแต่ละคนจะได้รับสิ่งที่สมกับการกระทำในกายนี้ ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว
2 โครินธ์ 5:10

อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเก็บ
เกี่ยวในเวลาอันสมควร -กาลาเทีย 6:9

เพราะพวกท่านรู้ว่าใครทำความดีอะไรไว้ ก็จะได้รับอย่างนั้นจากองค์
พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าจะทาสหรือไท -เอเฟซัส 6:8

ไม่ว่าพวกท่านจะทำอะไร ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนทาสขององค์
พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทำต่อมนุษย์ ท่านทั้งหลายก็รู้ว่า ท่านจะ
ได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ เพราะท่านกำลังรับใช้
พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ -โคโลสี 3:23-24

ส่วนพวกที่มั่งคั่งในชีวิตนี้ จงกำชับพวกเขาไม่ให้เยอหยิ่ง หรือมุ่งหวังใน
ทรัพย์ที่ไม่ยั่งยืน แต่ให้มุ่งหวังในพระเจ้าผู้ประทานทุกสิ่งแก่เราอย่าง
บริบูรณ์ เพื่อให้เราได้ชื่นชม จงกำชับพวกเขาให้ทำการดี ให้ทำการดี
มากๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และแบ่งปัน การทำเช่นนี้เป็นการสะสมทรัพย์ที่
เป็นรากฐานอันดีสำหรับตนในภายหน้า เพื่อพวกเขาจะยึดมั่นในชีวิต
คือชีวิตที่แท้จริงนั้น -1 ทิโมธี 6:17-19

เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงรอธรรมที่จะทรงลืมการงานของพวกท่านและ
ความรักที่พวกท่านแสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการปรนนิบัติ
พวกธรรมิกชนนั้น ดังที่พวกท่านยังปรนนิบัติอยู่ -ฮีบรู 6:10

แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย เพราะว่าผู้ที่จะมา

ปัญญาและการสั่งสอน -สุภาพิต 1:7

ลูกเอ๋ย อย่าดูหมิ่นพระดำรัสสอนของพระยาห์เวห์ และอย่าเบื่อหน่าย
พระดำรัสเตือนของพระองค์ เพราะพระยาห์เวห์ทรงตั้งเตือนผู้ที่
พระองค์ทรงรัก ดังบิดาตั้งเตือนบุตรที่เขาโปรดปราน
สุภาพิต 3:11-12

และท่านได้ลืมคำเตือนที่พระองค์ทรงเตือนพวกท่านในฐานะที่เป็นบุตร
ว่า “บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าละเลยต่อการติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และอย่าท้อใจเมื่อพระองค์ทรงตั้งเตือน เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
ติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับใครเป็นบุตร
พระองค์ก็ทรงเขียนตีคนนั้น” ท่านทั้งหลายจงสู้ทนเอาเถอะเพราะ
เป็นการติสอน พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตรของ
พระองค์ เพราะว่ามีบุตรคนไหนบ้างที่บิดาไม่ติสอน? แต่ถ้าท่าน
ทั้งหลายไม่ได้ถูกติสอนเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ท่านก็ไม่ใช่บุตร แต่เป็นลูก
นอกกฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น เราทั้งหลายมีบิดาเป็นมนุษย์ที่ติสอนเรา
และเราก็นับถือบิดานั้น เราจึงยิ่งควรอยู่ใต้บังคับของพระบิดาแห่งจิต
วิญญาณ และดำรงชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือ? เพราะบิดาที่เป็นมนุษย์ติสอนเรา
เพียงชั่วเวลาเล็กน้อยตามความเห็นดีเห็นชอบของพวกเขา แต่
พระองค์ทรงติสอนเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อเราจะมีส่วนในความ
บริสุทธิ์ของพระองค์ การติสอนทุกอย่างดูไม่น่ายินดีเลยในเวลานั้น แต่
น่าเศร้าใจ แต่ภายหลังก็ก่อให้เกิดผลคือสันติสุขและความชอบธรรม
แก่บรรดาคนที่ถูกฝึกฝนโดยการติสอนนั้น -ฮีบรู 12:5-11

ถ้าพวกท่านขวนขวายทำดี ใครจะทำร้ายพวกท่าน -1 เปโตร 3:13

การประทานรางวัลของพระเจ้าเป็นตัวอย่าง

(ผมหาข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการประทานรางวัลให้แก่ลูกให้ได้ คือคงจะ
เพราะว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะต้องพูด และความสำคัญ. ยไม่เท่ากับการ
ตีช้อน เราได้รับสิ่งดีๆจาก พระคุณทั่วไป (common grace) ของพระเจ้า
อยู่แล้วก็เลยความสำคัญที่จะได้รับจากพ่อแม่ก็ลดลง อย่างไรก็ตามผม
ก็ยังคิดว่าเป็นความคิดที่ดีที่จะให้รางวัลกับลูกเวลาลูกทำอะไรที่ถูกต้อง
คงจะต้องเป็นรางวัลเล็กๆน้อยๆ แต่ให้เด็กๆเข้าใจแนวคิดที่ว่า พระเจ้าก็
จะลงโทษสิ่งที่ผิด และจะให้รางวัลกับการกระทำดีๆต่างๆ)

ภายหลังสิ่งเหล่านี้พระดำรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับรามทางนิมิตว่า
“อับรามเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้า บำเหน็จของเจ้าจะ
มากมายนัก” -ปฐมกาล 15:1

จงปีติยินดีในพระยาห์เวห์ และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนา
ของท่าน -สดุดี 37:4

“เราคือพระยาห์เวห์ตรวจค้นดูจิต และทดสอบดูใจ เพื่อให้แก่ทุกคน
ตามพฤติการณ์ของเขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา”

เยเรมีย์ 17:10

“จงระวัง อย่าทำศาสนกิจเพื่ออวดคนอื่น ถ้าทำอย่างนั้นท่านทั้งหลาย
จะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ -มัทธิว 6:1

แต่พวกท่านจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของ
พระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงนี้ให้ -มัทธิว 6:33
เพราะว่าเมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระรัศมีของพระบิดา พร้อม
ด้วยบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละ
คนตามการกระทำของเขา -มัทธิว 16:27

นายจึงตอบว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของ
เล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนาย
ของเจ้าเถิด’ -มัทธิว 25:21

จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน จงทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้จักเก่า
คือมีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้จักหมดสิ้น ที่ขโมยไม่ได้เข้ามาใกล้
และที่ตัวแมลงไม่ได้ทำลาย เพราะว่าทรัพย์สมบัติของพวกท่านอยู่ที่ไหน
ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย -ลูกา 12:33-34

บนรานั้นถ้าใครจะก่อขึ้นด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญาแห่ง
หรือฟาง การงานของแต่ละคนก็จะปรากฏให้เห็น เพราะวันพิพากษานั้น
จะสำแดงให้เห็น คือจะถูกเผยให้เห็นด้วยไฟ และไฟนั้นจะพิสูจน์ว่าการ
งานของแต่ละคนเป็นอย่างไร ถ้าการงานของใครที่ก่อขึ้นทนอยู่ได้ คน
นั้นก็จะได้บำเหน็จ ถ้าการงานของใครถูกเผาไหม้ไป คนนั้นก็จะได้รับ
ความสูญเสีย ส่วนตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ
1 โครินธ์ 3:12-15

เพราะว่าเราทุกคนจำเป็นต้องปรากฏตัวต่อหน้าบัลลังก์ของพระคริสต์